

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

For at det er helt på det rene her ved starten af debatten, skal jeg understrege, at der i vores forslag til vedtagelse ikke ligger nogen holdning i forhold til Frihedspartiet eller Jörg Haider, eller hvem der på nuværende tidspunkt er formand for Frihedspartiet; der ligger slet ikke noget af det i det forslag til vedtagelse.

Hvis hr. Keld Albrechtsen vil gøre sig den ulejlighed at læse forslaget i stedet for at fare herop, tror jeg også, det vil stå klart for hr. Keld Albrechtsen.

Så det handler simpelt hen om, at vi så hurtigt som muligt skal foretage en koordineret tilbagetrækning af de her håbløse og absurde sanktioner, der er etableret over for Østrig.

Og lad mig så sige, at det, jeg hører hr. Keld Albrechtsen sige, i virkeligheden er: Ja, statsministeren har overtrådt grundloven. Man er ikke gået i Det Udenrigspolitiske Nævn, som man skulle, og har ikke rådført sig med Nævnet forud for beslutningen om tiltrædelse af sanktioner over for Østrig. Og derfor: Næste gang man overtræder grundloven, vil Enhedslisten ikke alene løfte en pegefinger, men også tage de konsekvenser, det nødvendiggør. Det er jo en absurd argumentation at have. Men vi må tage til efterretning, at den er der. Og det er også derfor, jeg i forhold til beretningen nævner det, at den er så skarp, som den overhovedet kan være, før et flertal bliver nødt til at tage den nødvendige konsekvens over for regeringen. Og det var så langt, vi kunne nå.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Fru Helle Degn som ordfører.

Helle Degn (S):

Jeg vil gerne starte med at takke statsministeren for hans besvarelse.

Den forespørgsel, som er stillet af Dansk Folkeparti, er alene rettet mod et dansk sagsforløb, hvor flere partier har tilladt sig selv at køre noget ud ad tangenten.

Med henvisning til Det Udenrigspolitiske Nævns beretning skal jeg sige, at Socialdemokratiet finder, at forespørgslen er besvaret.

Herhjemme er vi endnu ikke kommet til det punkt, hvor vi begynder at diskutere Østrig, og hvordan man håndterer den fremstormende højrepopulisme. Selve sagens indhold er for den socialdemokratiske folketingsgruppe langt alvorligere, nemlig den kendsgerning, at et

land, oven i købet et nærtstående land, som vi deler allianceforhold med, baserer sin regeringsdannelse på nationalistiske, højrepopulistiske og hadefulde synspunkter, som minder os om det skrækkeligste kapitel i Europas nyere historie.

At det konservative parti i Østrig har kunnet finde på at basere sin regeringsdannelse på FPÍ, har heldigvis også givet genlyd blandt især Europas borgerlige statsministre og præsidenter, Chirac i Frankrig, ministerpræsident Aznar i Spanien og den belgiske Verhofstadt samt den tidligere norske statsminister, Bondevik. Disse borgerlige partiledere var dem, der startede kravet om en stærk advarsel, og de kræver fortsat stærke sanktioner.

Derfor er det en forfalskning af kendsgerningerne, når Dansk Folkeparti kører frem med flosklen om, at det var et socialdemokratisk komplot. Snarere er der tale om sammenbrud og forvirring på højrefløjen, som vi her er vidner til. De, der i dag holder hånden over FPÍ, er f.eks. Le Pen i Frankrig, nyfascisten Alessandra Mussolini i Italien og Slobodan Milosevic i Lilleserbien. Det er dette uhyggelige sluttede selskab, den danske højrefløj vil have Danmark anbragt i.

Men den socialdemokratiske folketingsgruppe finder, at statsministeren i sin varetagelse af Danmarks interesser, i betragtning af den usædvanlige situation, han var bragt i, ikke kunne have handlet anderledes. Danmark kunne ikke gå enegang her og dermed støtte FPÍ.

Derfor var det en rigtig melding, statsministeren gav. Man kan spørge sig selv, om en Venstre- eller konservativt ledet regering herhjemme ville have handlet anderledes, om den ville basere en regeringsdannelse på Dansk Folkepartis mandater. Nøjagtig den debat havde vi med Venstre og De Konservative herhjemme i december. Vi kunne ikke få et klart svar fra Venstre eller fra Det Konservative Folkeparti.

Og det er nøjagtigt den debat, man har taget et opgør med i Frankrig, hvor Le Pens nationalistiske populisme flourerer. Frankrigs og Belgiens borgerlige partiledere var derfor de første til at slå alarm og kræve, at Østrig blev lagt på is.

Det østrigske Frihedsparti har knyttet forbindelse til højrebewægelser, der er så ekstreme, at de må betegnes som nynazister på linje med den danske Jonni Hansens nynazistiske parti, som man laver seminarer og debatter med.